

Децата се разбѣгали. Изпълнили поръчението на майка си. Адамъ и Ева посрещнали радостно своя скъпъ гостъ, поклонили му се, цѣлунали му ръка и го въвели въкъщи. Децата се наредили около него. Следъ гощавката, преди да си тръгне, Дѣдо Господъ заблагославялъ едно по едно децата, като започналъ отъ най-големото, най-личното момче, и продължилъ така:

— Ти ще станешъ царъ, ти ще бждешъ царица; ти ще бждешъ министъръ, ти — прочутъ пълководецъ, ти — управителъ, ти — сѣдия и т. н. Така Господъ благословилъ всички премѣнени деца и имъ отредилъ по единъ занаятъ, по едно звание, за да се прехранватъ въ живота.

На Ева, като майка, домжчнѣло, че неизмититѣ и непремѣнени деца, останали безъ Божя благословия и безъ занаятъ, па си рекла: „Чекай, азъ ще ти извикамъ отъ мазата, макаръ немити, непремѣнени. Тѣ не трѣбва да останатъ неблагословени — срамота и грѣхота е. Да ги повикамъ, иначе, цѣлъ животъ ще ме проклинатъ и коститѣ ми нѣма да оставятъ на мира. И, като видѣла, че Дѣдо Господъ тръгналъ да излиза, рекла му:

— Дѣдо Господи, имамъ и други деца, моля ти се, почакай да ги повикамъ. И тѣхъ да благословишъ, занаяти да имъ отредишъ. Дѣдо Господъ се съгласилъ. И Ева почнала да вади скрититѣ деца изъ мазата, а Господъ ги благославялъ:

— Ти ще бждешъ прислужница на царицата, ти — шивачка ти — шапкарка, ти — предачка, ти — тъкачка, ти — работничка. А момчетата благословилъ така:

— Ти ще бждешъ гостилничаръ, ти — ковачъ, ти — коларъ, ти — вжглищаръ, ти — обущаръ, ти — бакалинъ, ти — хамалинъ, ти — говедаръ, ти свинарь, а ти цѣлъ животъ ще се боришъ съ земята да изкарвашъ хлѣбъ за всички.

Ева, като чула благословиитѣ на Дѣда Господа за неизчистенитѣ и непремѣненитѣ си деца, станало ѝ много мъчно.

Дѣдо Господи, тѣзи деца лошо ги благослови.

— Ево, не тжи. Ако бждатъ всички деца царе, министри, управители, сѣдии и други голѣмци, кой тогава ще работи занаятъ, кой ще оре, копае и обработва земята, що създадохъ?

Не забравяй: всѣки честенъ трудъ е отъ Бога благословенъ.

Димитъръ Добревъ

